

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 396/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца Дом културе Пирот и Града Пирота, које заступа Градско правобранилаштво Пирот, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 682/21 од 30.09.2021. године, на седници одржаној 13.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 682/21 од 30.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 682/21 од 30.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 682/21 од 30.09.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 2698/10 од 27.11.2020. године, исправљена решењем истог суда П 2698/10 од 11.01.2021. године, којом је обавезан тужени да тужиоцима на име неплаћене закупнине за период од 01.04.2008. године до 31.07.2010. године исплати износ од 2.009.297,40 динара, са законском затезном каматом од 03.11.2010. године до исплате, као и да им накнади трошкове парничног поступка у износу од 273.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда постоји потреба за разматрањем

правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. тог закона. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се разматре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца за исплату неплаћене закупнине за период од 01.04.2008. године до 31.07.2010. године, са законском затезном каматом, у чињенично-правној ситуацији да је тужени са Домом културе Пирот закључио уговор о закупу пословних просторија и анекс уговора, а да у спорном периоду закупнину није плаћао, те је применом чланова 567., 583 и 262 став 1. Закона о облигационим односима, усвојен тужбени захтев, уз оцену неоснованости приговора недостатка активне легитимације на страни тужиоца Града Пирота, јер закупнина пословног простора представља приход јединице локалне самоуправе, у смислу члана 6. Закона о финансирању локалне самоуправе и члана 25. Закона о буџетском систему.

Према становишту Врховног суда, побијана одлука је донета правилном применом материјалног права, према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати. Наводима ревизије се не указује на спорна права питања од општег интереса и на правна питања у интересу равноправности грађана, већ указује на чињенична и правна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 03.11.2010. године, а вредност предмета спора износи 2.009.297,40 динара, што је, према средњем курсу НБС од 107,47 динара

за 1 евро у време подношења тужбе, динарска противвредност 18.695,52 евра, па је ревизија туженог недозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић